

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

sermo eius similis eorum. & loqueret bona sic. n. excipieris cum honore à Rege & à tota eius aula. quemadmodum reliqui Prophetae. Sed quid illi verus Dei Propheta respondit: *viuit Dominus* (inquit) *quia quodcunque dixerit mihi Dominus, hoc loquar, siue illud placeat, siue displiceat, siue prosperum sit, siue aduersum: etiam si intelligam, omnes contra me in surrecturos: ac propterea à Regis gratia me excalurum, & à totius populi fauore & amore; & libertatem meam, honorem ac vitam amissurum. Qui quemadmodum se facturum iurauit, ita opere impleuit: quamuis propterea fuerit percussus à quodam falso Propheta in maxillam, & iussu Regis missus fuerit in carcerem in quo sustentaretur pane tribulationis & aqua angustia; hoc est, pro cibo haberet cruciatus, & angustias pro potu.*

§. I.

HAVD dissimilis fuit Ieremias Propheta, quem Deus in suum elegit Prædicatorem: & cum eum ad prædicandum mitteret, dixit ei: *accinge lumbos tuos, & surge & loquere ad eos omnia, quae ego præcipio tibi. Ego quippe dedi te hodie in Civitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum aereum, super omnem terram. Regibus Iudæ, Principibus eius, & Sacerdotibus, & populo terræ. Et bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum, ut liberemus te. Iure optimo Dominus noster suum Prædicatorem vocat Civitatem munitam sicut vocauit Apostolus: b Civitatem supra montem positam. Debet enim habere in se exercitium virtutum, & sanctorum operum, quæ instar castrorum eum protegant ac defendant; debetque esse munitus & corrobatus omni genere armorum spiritualium, quæ Sanctus Apostolus vocat *armaturam Dei*, cum dixit: *state succincti lumbos vestros in veritate* (amplectentes veram castitatem & puritatem) *& indui loriam iustitiæ, & calceati pedes* (mortificantes affectus vestros terrenos) *in præparatione Euangelij pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo positis omnia tela nequissimi ignea extinguere: & galeam & spem salutis assumite, & gladium spiritus, quod est verbum Dei, quod prædicaturi estis. His armis munitus Prædicator, erit quasi Civitas benè munita, & columna ferrea, & murus æreus; coniungens vitæ, morumque celsitudinem cum fortitudine & firmitate, ad Ecclesiam doctrinâ suâ sustentandam ac defendendam ita ut quamuis magnates, status seculares & Ecclesiastici, & multitudo plebis contra eum exurgant, præualere non possint: quia habet secum Deum protectorem, & adiutorem præcipuum. Nec censebuntur præualere, eum si ipsum capiant, torqueant, & mactent. Id enim totum fecerunt Principes & Sacerdotes Iudæ contra Ieremiam: nec tamen contra eum prævaluerunt: quia non potuerunt efficere, ut desineret veritatem prædicare iuxta Dei mandatum: in quo ipse contra eos prævaluit.**

QVOD igitur dicemus de Propheta Ezechiele: cui Deus tantam dedit animi

a Ierem. 1.

17

b Matt. 5.

14.

c Ephe. 6. 13.

d Ezech. 1.8

animi fortitudinem, ad prædicandum ipsius verbum genti rebelli & contumaci Israel, vt diceret ei: *d ecce dedifaciem tuam valentorem faciebaturum; & frontem tuam duriozem frontibus eorum. vt adamantem & vt silex dedifaciem tuam: ne timeas eos neq; metuas à facie eorum: quia ego tecum sum.* Atque si ei dixisset: quamuis populus, ad quem ego te mitto, sit temerarius, fortis ac durus in peccando: ego te audaciorẽ, fortiozem, ac duriozem reddam ad prædicandum, & reprehendendũ eorum vitia, si forte audiant & conuertantur. Perpendit autem S. Gregorius, quod Deus conferat faciẽ & Prædicatoris cum adamãte, qui est lapis pretiosus, & magni ornamentis; & cum silice, lapide scilicet vili & conculcato: vt intelligat, quod erga potentes, qui ipsum honorant, debeat esse solidus quasi adamãtes, seruãs magnã authoritatẽ, & animi libertatẽ, ne propter eorũ respectum deficiat in ijs, quæ præstare debet; cum alijs autem, qui ipsum contemnunt & quasi calcant: debet esse durus sicut silex, ad tolerandum nec desistere: propter humanum timorem ab eo, quod ex officio præstare debet. Et quemadmodum silex est igneæ naturæ, & emittit scintillas cum excussorio ferro percutitur: ita facies Prædicatoris, accensa esse debet igne amoris & zeli contra peccata, ad accedendos peccatores amore Dei: se ipsum verò defendendum, ne repugnantium iræ & minæ ipsum terreat aut noceant. Ad idem propositum tendit, quod Deus iussit eundem Prophetam, cum prædicaret contra rebellem Ierusalem, *sumere sartaginem ferream, & ponere eã in murum ferreum inter se & Civitatem.* quæ sartago (vt ait idem S. Gregorius) significat vehementẽ zelum gloriæ Dei & salutis animarum, quemadmodum enim cibus frigitur in sartagine: ita anima zelantis Prædicatoris frigitur in ipso zelo: cum ita est accensus sicut Apostoli dicentis: *quis scandalizatur, & ego non vici.* Qui zelus est instar muri ferrei protegentis Prædicatores aduersus pertinaces, qui ipsis resistunt; & in Die iudicij reddet eos tutos, cum exigetur ab eis ratio de præstato suo officio.

e Ezech. 4.3

Homil. 12. in Ezech.

f Corint. 11. 29.

Et 2. Pastoral. c. p. 30.

g Luc. 1. 17. h 3. 7.

i Marc. 6. 18

k Matt. 21. 7.

TRANSEAMVS nunc ad nouum Testamentum, & faciamus initium à Sancto Christi Præcurfore, qui *g præcessit ante ipsum in spiritu & virtute Elia,* imitans zelum huius Prophetæ: quo incensus asperè reprehendebat vitia Phariseorum, appellans eos *h gemina vipera:* um: & postea ostendit animi sui fortitudinem in Regem Herodem, dicẽs ei: *i non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Quamuis autem Herodes, eum libenter audiebat; & ipse intelligebat, propter huiusmodi reprehensionem Regis amicis iam se amissurum, & venturum in odium & nam Herodias: non tamen propterea ab officio suo destitit, neq; à Rege cum libertate reprehendendo. Quis obrem ipse Christus de eo dixit, quod non esset *k arundo vento agitata:* non enim erat inanis aliquis homo, quærens honorem suum; mirabilis, aut

in con-

inconstans sicut Luna; non euanescebat prosperitatibus: neque aduersitatibus animum abijciebat: non flectebatur potentium favore, neque ob eorum minas spiritum suum relaxabat; sed potius in suo splendore sicut Sol permanebat. erat colūna ferrea inuicta, quasi vna illarum quas posuit Salomon in templo. *m ex are fasili*. quas vocauit Iachin & Booz. hoc est firmitatē & fortitudinem quarum præclaras proprietates postea explicabimus. Eius quoque facies erat sicut *adamas & silex*: *adamas* quidem ob vitæ perfectionem, & præstantiam: quæ, n cum ipse nullam signum fecisset, sufficiens tamen fuit vt ab omnibus in honore haberetur, & magni fieret, multosque conuerteret peccatores: *silex* autem propter insignem suam humilitatem, simul cum igne & zelo charitatis: qua tenebatur ad propugnandum honorem Saluatoris. Quemadmodum apparuit cum tactus excussorio ferro illius interrogationis: o Tu, quis es? Respondit zelo humili, & humilitate zelante se neq; Christum esse, neq; Eliam; sed *voce clamantis in deserto: dirige viam Domini*. propter quæ ipse Saluator eum appellauit: *plucernam ardentem, & lucentem*: ardebat enim igne charitatis, & feruentis zeli, ac desiderij gloriæ Dei, lucebat autē predicatione, qua proximorum bonum promouebat. Cuius ardor & lux tanta fuit, vt aquæ persecutionum, quas Herodes in ipsum excitauit, non potuerint eam extinguere. Quamuis enim vitam ei abstulit, quamdiu tamen illa perdurauit, nunquam eius flamma passa est aliquam immutationem.

Hoc primum exemplar est Prædicatorum Euangelicorum, quorum officium est esse præcursores Saluatoris; & præparare corda hominum. quæ ipse inhabitet per fidem & charitatem. In cuius rei signum q misit ipse discipulos suos tanquam præcursores ante faciem suam in omnem locum, quod ipse erat venturus. Nam (vt S. Gregorius explicat) Christus Dominus noster sequitur suos Prædicatores; & prædicatio præuenit ac præparat hospitium animæ, in quam ipse per suam gratiam ingreditur: ac propterea omnibus comperit illud Isaiæ: *parate viam Domini*; & illud Davidis: *iter facite ei, qui ascendit super occasum*: vt illuminet manentes in occidente peccati. Ad quod munus obeundum, vt oportet, necesse est, eos imitari zelum ac fortitudinem magni Ioannis Baptistæ; & esse lucernas ardentem, & illuminantes ita firmiter, & constanter, vt nulla tribulatio extinguere eam possit.

PRÆCLARIUS tamen adhuc est exemplar ipsius Christi nostri Saluatoris ac Magistris: cuius in hunc modum aduentus fuit eo tempore & occasione; vt ostendere potuerit magnū suū zelū & fortitudinē qua restitit & opposuit se innumeris peccatis, quæ tunc maxime in populo illo Hebræo feruebant; & errantibus doctrinis Scribarum, Phariseorum, &

l Eccl. 27. 12
m 3. Reg. 7.
15. 12. Tra-
dat. 7. 13

n Ioan. 10.
41.

o Ioan. 1. 20
23.

p e. 5. 35.
S Gregorius
Homil. 11.
in Ezechiel.

q Luc. 10. 1
S Gregorius
Homil. 19.
in Euan.

r Isai. 40. 3
s Psalm. 67.
5.

i Luc. 11. 53

Pontificum, ac Sacerdotum, qui eius erant Magistri. Qui cum ferre non possent graues ipsius Domini reprehensiones: calumniabantur, & persequebantur eum, vt S. Lucas ait: *traxerunt grauitate in se, & os eius opprimerent de multo, in sidiantes ei, & quarentes aliquid capere de ore eius, vt acciderent eum.* Quāuis autem multū illi laborarent, vt os eius obstruere: nunquam tamen libertatem & auctoritatem eius opprimere potuerunt. Et quamuis ipsimet discipuli, p̄ timore seueritatis, qua illos homines tractabat, voluerint eum à proposito auertere: ipse tamen non desitit. Et cum quidam Phariseorum semel ei dicerent: *uaxi & vado hinc, quia Herodes vult te occidere.* ipse dixit eis: *ite & dicite vulpi illi: me ipsius causa non cessaturum ab officio meo, donec consumar.* Et sic perseverauit vsque ad mortem in cruce sub manibus hostium suorum.

§. II.

Matt. 15. 14
u Luc. 13. 322. 2. 9. 43. 8.
7. ad 2. 4

a Act. 4. 19.

NE TAMEN exemplum hoc Saluatoris occasionem præbeat zelantibus minus prudentibus, & audacibus. alicuius lapsus, aduerendū est. in duobus casibus ostendendum esse zelum & fortitudinem vsque ad sanguinis effusionem. PRIMVS est, in prædicanda & docenda vera doctrina fidei Catholice, & morum proborum aduersus eos, qui falsam impugnant aut impedirent. Tunc enim (vt ait S. Thom.) nunquam est desistendum, aut de feruore remittendum, propter minas, aut humanos timores; neque ob scandala, aut tumultus, qui exurgerent: quemadmodum & ipse Saluator fecit, cum suam doctrinam prædicabat; & eius Apostoli ipsum imitantes infracto pectore ac zelo fecerunt. Nam cum Principes Sacerdotum mortem eis minarentur, si Christi doctrinam prædicarent: magno animo responderunt: *si iustum est in conspectu Dei vobis audire, quā Deum: iudicate, non enim possumus, quæ vidimus, & audimus non loqui:* neque enim tam estis cæci, vt non iudicetis præstare, vt Deo ipsi potius obediamus, quā hominibus. Non dixerunt eis, vt attendent an iustum esset in proprijs ipsorum oculis; sed in conspectu & coram oculis Dei: nam Prædicatores & Magistri non debent adhibere pro regula ac directione sensus ac iudicij, quod verum ac iustum apparet in oculis humanis, laborantibus, superbiâ, inuidiâ, & cupiditate; sed quod verè iustum est in oculis purissimis Dei qui nunquam decipiuntur; & semper iudicant pro veritate & iustitia: quam vbi satis cognitam habet, dicere debent: *non possumus, quæ vidimus, & audimus, non loqui,* & prædicare. Hoc est quod lumine rationis ac fidei nouimus, & quod Deus iubet vniverso mundo publicari, nō possumus nō loqui. Quod si hoc nomine comparabimus nobis inimicos, eò quod *veritas odium pariat:* illud accipiant pro solatio, quod Deum sibi faciant amicum; dum, quod ille iubet, promulgant. Ita euenit S. Paulo Apostolo, cum Galatis prædicabat, non esse amplius obseruan-